

PROKOPSKÉ LISTY

MĚSÍČNÍK ŘÍMSKOKATOLICKÉ FARNOSTI U SV. PROKOPA
PRAHA 3 – ŽIŽKOV

DUBEN 2025

381

MŠE SVATÉ A OBŘADY SV. TÝDNE 2025

KOSTEL SV. PROKOPA

13. 4. KVĚTNÁ NEDĚLE

9.30 – mše sv., žehnání ratolestí

17. 4. ZELENÝ ČTVRTEK

18.00 – mše sv.

19.00 – 22.00 – adorace v Getsemanské zahradě

18. 4. VELKÝ PÁTEK

12.00 – 18.00 – adorace v Getsemanské zahradě

15.00 – křížová cesta

18.00 – obřady, adorace kříže

19.00 – 22.00 – adorace u Božího hrobu

19. 4. BÍLÁ SOBOTA A VELIKONOČNÍ VIGILIE

9.00 – ranní chvály

9.20 – 19.45 – adorace u Božího hrobu

20.00 – mše sv., křest dospělých

20. 4. SLAVNOST ZMRTVÝCHVSTÁNÍ PÁNĚ

9.30 – mše sv., žehnání pokrmů

21. 4. VELIKONOČNÍ PONDĚLÍ

9.30 – mše sv.

KOSTEL SV. ANNY

13. 4. KVĚTNÁ NEDĚLE

8.00 – mše sv., žehnání ratolestí

17. 4. ZELENÝ ČTVRTEK

17.00 – mše sv.

18. 4. VELKÝ PÁTEK

16.00 – křížová cesta

17.00 – obřady, adorace kříže

19. 4. BÍLÁ SOBOTA A VELIKONOČNÍ VIGILIE

19.00 – mše sv.

20. 4. SLAVNOST ZMRTVÝCHVSTÁNÍ PÁNĚ

8.00 – mše sv., žehnání pokrmů

KOSTEL SV. ROCHA

13. 4. KVĚTNÁ NEDĚLE

11.00 – mše sv., žehnání ratolestí

17.00 – mše sv., žehnání ratolestí

20. 4. SLAVNOST ZMRTVÝCHVSTÁNÍ PÁNĚ

11.00 – mše sv., žehnání pokrmů

17.00 – mše sv., žehnání pokrmů

DUBEN 2025

1	út	úterý po 4. neděli postní	
2	st	středa po 4. neděli postní	
3	čt	čtvrtek po 4. neděli postní	
4	pá	pátek po 4. neděli postní	1. pátek
5	so	sobota po 4. neděli postní	1. sobota
6	NE	V. NEDĚLE POSTNÍ	
7	po	pondělí po 5. neděli postní	
8	út	úterý po 5. neděli postní	
9	st	středa po 5. neděli postní	
10	čt	čtvrtek po 5. neděli postní	
11	pá	pátek po 5. neděli postní	
12	so	sobota po 5. neděli postní	
13	NE	KVĚTNÁ NEDĚLE	
14	po	PONDĚLÍ SVATÉHO TÝDNE	
15	út	ÚTERÝ SVATÉHO TÝDNE	
16	st	STŘEDA SVATÉHO TÝDNE	
17	čt	ZELENÝ ČTVRTEK	
18	pá	VELKÝ PÁTEK	
19	so	BÍLÁ SOBOTA	
20	NE	ZMRTVÝCHVSTÁNÍ PÁNĚ	
21	po	Pondělí velikonočního oktávu'	
22	út	Úterý velikonočního oktávu	
23	st	Středa velikonočního oktávu	
24	čt	Čtvrtek velikonočního oktávu	
25	pá	Pátek velikonočního oktávu	
26	so	Sobota velikonočního oktávu	
27	NE	II. NEDĚLE VELIKONOČNÍ	
28	po	pondělí po II. neděli velikonoční	
29	út	Sv. Kateřiny Sienské	Svátek
30	st	středa po II. neděli velikonoční	

Připravil: P. Antonín Ježek

Titulní strana obálky: holandské tulipány

Drazí farníci,

v tomto měsíci budeme prožívat nejdůležitější svátky celého liturgického roku – Velikonoce. Liturgické bohatství a dramaticnost těchto dní nám připomínají nezměrnou velikost a hloubku spásonosné oběti Ježíše Krista. Ke zmrtvýchvstání našeho Pána směřují celé dějiny spásy, které vypovídají nejen o nesmírně prozřetelnostním Božím plánu, ale především o nepochopitelné Boží lásce k člověku – lásce, která dává svůj život, aby mohla dát život druhým.

Tato logika Boží lásky nám zůstane po celou dobu našeho pozemského putování určitým způsobem zastřena, ale zcela jistě ji budeme moci pochopit v nebi, kde – jak doufáme – se stane naším pravým životem. Teprve v pohledu na vzkříšeného Krista jsme schopni přijmout všechna protiventství a kříže, které nám život přináší a se kterými se setkáváme, protože již víme, že vítězství nad smrtí je jisté a definitivní. Ano, o velikonočních svátcích je nám nejen zvěstován, ale skutečně dán život, který má své vyústění ve věčnosti. Tento život je naplněním naší křesťanské víry, která nám dává milost zvítězit nad smrtí. Proto je tím nejdůležitějším a zároveň nejcenějším úkolem našeho života starost o víru, jejíž praktikování ukazuje, nakolik odpovídáme na Boží lásku.

Pán Ježíš nám připomíná, že víru máme v nádobě hliněné. Bez starostlivé a upřímné péče o ni – tedy o náš osobní vztah k Němu – může dojít i k její ztrátě. Jistě máme kolem sebe dosti smutných příkladů, které by pro nás měly být varováním, a nikoliv důvodem k posuzování a odsuzování.

Tváří v tvář nejrůznějším zkouškám, které v podstatě prožívá celý svět, je třeba se ptát sám sebe: Nakolik jsem v této situaci pevný ve víře? Jak jsem schopen a ochoten přes panující nejistotu a pochybnosti tuto víru vyznávat, hlásit se k ní a šířit ji jako zdroj a nástroj nové, pravdivé NADĚJE v přetrvávající beznaději?

Jaké svědectví o víře vydávám právě nyní já osobně? Jak z ní čerpám a jak z ní žiji? Stydím se za ni, obávám se, že nebudu pochopen nebo budu odmítnut – a proto ji nechávám v pozadí svého veřejného života? Odpovědi na tyto a podobné otázky nám mohou ukázat, zda je pro nás velikonoční víra opravdu tím prvořadým a nejcenějším v našem životě – a zda ji bereme opravdu vážně.

Po zmrtvýchvstání a především po Seslání Ducha Svatého byli apoštolové doslova a do písmene „posedlí“ touhou zvěstovat víru v Ježíše Krista, víru v Jeho vzkříšení. Poháněla je jejich osobní, autentická víra a láska, kterou nemohlo nic a nikdo zastavit. Proto byli ochotni učinit vše, jen aby získali další učedníky. A přestože byli tak přesvědčiví a v určitém smyslu úspěšní, nechtěli vázat druhé pouze na svá kázání, schopnosti či zázraky – ale výlučně jim zprostředkovat víru v Syna Božího a přivést je k osobnímu spojení s Ním.

Apoštolská touha je proto tím nejautentičtějším projevem naší katolické víry. Kéž v nás letošní Velikonoce znovu obnoví jistotu, že náš život má smysl v Kristu. Nemáme se čeho bát, nemusíme propadat malomyslnosti – protože On je ten, který jednou provždy zvítězil a pevně drží náš život ve svých rukou.

Požehnané a milostiplné svátky velikonoční a radost ze Vzkříšení našeho Pána Vám přeje a v modlitbě vyprošuje

P. Vít

VÝŇATEK Z ENCYKLIKY
PAPEŽE PIA XI.
QUADRAGESIMO ANNO
*O USPOŘÁDÁNÍ SPOLEČNOSTI,
OBNOVĚ SPOLEČENSKÉHO ŘÁDU
A JEHO ZDOKONALENÍ PODLE ZÁSAD
EVANGELIA*
1931

V roce 1891 vydal papež Lev XIII. encykliku *Rerum novarum*, zabývající se sociálním učením Církve. U příležitosti čtyřicátého výročí této encykliky vydal jeho nástupce, papež Pius XI., vlastní encykliku *Quadragesimo anno* (Čtyřicátý rok), v níž se věnuje skutečnosti, že na mnoha místech světa nejsou v sociální oblasti respektovány křesťanské zásady. To negativně ovlivňuje celý pracovní proces a otevírá cestu populistickým a demagogickým teoriím.

Lze bez přehánění říci, že poměry sociálního a hospodářského života jsou dnes takové, že mnoha lidem výrazně ztěžují péči o to jediné potřebné – o věčnou spásu. Kořenem a zdrojem tohoto odklonu od křesťanských zásad v sociálním a hospodářském životě – a tím spojeného odcizení mnoha dělníků katolické víře – jsou nezřízené vášně. [...] Člověk je snadno sváděn špatnými žádostmi a silně pokoušen k tomu, aby dával pomíjejícím statkům tohoto světa přednost před statky nebeskými a věčnými. Odtud pramení nenasatná touha po bohatství a časných statcích – touha, která sice v každé době lidi sváděla k přestupování Božích zákonů a porušování práv bližních, avšak dnešní hospodářský systém staví lidské slabosti do ještě větších pastí. Protože počátky nové hospodářské soustavy spadají do doby, kdy se racionalistické názory pevně zakořenily v mnoha duších, vznikla v krátkém čase národohospodářská věda, která se odtrhla od pravého mravního zákona – a tím se zcela uvolnily otěže lidské chtivosti. Tak se stalo, že mnohem větší počet lidí než kdykoli dříve se nestaral o nic jiného než o rozmnožení svého bohatství – bez ohledu na způsob, jakým toho dosáhnou. Ti, kdo se touto pohodlnou cestou, vedoucí k záhubě, vydali jako první, si snadno získali množství následovníků – ať už kouzlem svého zjevného úspěchu, okázalým přepychem svého bohatství, výsměchem výčitkám svědomí druhých (jako by šlo o malichernou úzkostlivost), nebo bezohledností, s níž šli doslova přes mrtvolu svých méně bezcitných konkurentů. Člověk se opravdu zhrozí, když si uvědomí, jak vážnému nebezpečí je v moderních továrnách vystavena mravnost dělníků a stud dívek i jiných žen; když si připomene, jak často dnešní hospodářský život – a zejména nešťastná bytová otázka – narušuje rodinné vazby a návyky na rodinný život; když vnímá, kolik překážek je kladeno řádnému svěcení svátečních dnů; a když si uvědomí, jak všeobecně zesláblo a ochablo skutečně křesťanské cítění, které bylo nahrazeno jedinou starostí: jakkoli si zajistit obživu. A tak se tělesná práce, kterou Bůh určil k blahu člověka, stále více stává pramenem mravní zkázy. Mrtvá hmota opouští továrny zušlechtěná – ale lidé se tam kazí a znehodnocují.

Uspořádal P. Antonín Ježek. Redakčně kráceno.

Ze života svatých

zpracovala
Mgr. Tereza Kahounová

SV. JIŘÍ (281 CAESAREA, +23. 4. 303 LYDDA V IZRAELI)

SVÁTEK 24. DUBNA

Pocházel ze šlechtické rodiny. Jeho otec byl křesťan a zemřel mučednickou smrtí. Matka se po jeho smrti odstěhovala se synem do své rodné Palestiny.

Jiří se v dospělosti stal římským tribunem a vojákem. Hlásal křesťanskou víru mezi vojáky. Laskavostí potlačoval jejich hrubost a násilí. Pro svou odvahu a čestnost ho císař Dioklecián jmenoval velitelem císařské legie.

Když opět vypuklo pronásledování křesťanů, veřejně vyznal svou víru před císařem:

„Císaři a senátoři, jak dlouho budete pronásledovat křesťany, kteří jsou věrnými poddanými říše? Křesťané se modlí za císaře a za vlast, ale nemohou obětovat modlám a ctít císaře místo Boha.“

Císař se jej pokoušel přemluvit, aby se zřekl víry, ale Jiří odpověděl:

„Císaři! Co mi slibuješ, tím pohrdám, a čeho mi hrozíš, toho se nelekám.“

Byl krutě mučen – pověšen za krk s těžkým kamenem, přivázan na kolo s hřeby a drásán, poté hozen do nehaseného vápna. Když přežil i tato mučení, byl nakonec popraven mečem v Lyddě v Izraeli. O jeho smrti se dochovaly písemné záznamy z města Lydda.

Nejprve byl uctíván jako patron v Palestině, Egyptě, Sýrii, na Kypru, v Řecku a Etiopii. Roku 896 přinesl mohučský biskup Hatto jeho lebku na ostrov Reichenau na Bodamském jezeře, čímž se úcta ke světcí rozšířila i do Německa.

Před bitvou se Saracény roku 1098 měli křížáci vidění, v němž se jim sv. Jiří zjevil a pomohl jim zvítězit. Křížáci pak jeho úctu šířili po celé Evropě a zvolili si ho za patrona – ochránce. Od té doby je patronem všech vojáků a rytířů.

Podle významu jeho jména se stal také patronem zemědělců. Od roku 1222 je patronem Anglie a Gruzie (která nese jeho jméno už od roku 340). Z Gruzie se úcta ke sv. Jiří rozšířila i do Ruska. Stal se rovněž patronem Německa, Portugalska, Švédska, Litvy a Bosny. Je ochráncem zbrojníků, horníků, kovářů, řezníků i sedlárů.

V roce 1908 ho R. Baden-Powell zvolil za patrona skautů – moderních rytířů chování, věrnosti, odvahy a šlechetnosti.

Sv. Jiří patří mezi 14 svatých pomocníků. Bojoval proti zlu, a proto bývá zobrazován jako rytíř, který zabíjí draka nebo hada – symbol d'ábla. V jeho blízkosti se často zobrazuje princezna, která symbolizuje ohroženou víru, nebo sv. císařovna Alexandra, manželka Diokleciána, umučená ve vězení hladem. Podle těchto vyobrazení vznikly pohádky o rytíři, který zachraňuje princeznu před drakem.

Nejnámější legenda ze života sv. Jiří vypráví o souboji s drakem. U města Silené žil v jezeře drak, který otravoval město svým dechem. Aby město ušetřil, museli mu obyvatelé denně obětovat dvě ovce, později i dvě děti. Nakonec los padl na princeznu Cleolindu. Ta šla ve svatebních šatech vstříc smrti. Jiří jí slíbil pomoc ve jménu Ježíše Krista, bodl draka kopím, těžce ho zranil, přivlekl do města a tam ho zabil mečem. Na znamení vděčnosti se 15 000 obyvatel města dalo pokřtít.

V Anglii patří svátek sv. Jiří mezi největší svátky. Roku 1969 byl v církevním kalendáři zařazen mezi světce sporné existence, neboť existuje málo ověřených zpráv o jeho životě. Jeho svátek však v kalendáři zůstal – ve světě se slaví 23. dubna. U nás se slaví 24. dubna, protože 23. dubna připadá na svátek sv. Vojtěcha, našeho národního světce.

Sv. Jiří – drakobijec – je symbolem statečnosti a zmužilosti, vítězství dobra a spravedlnosti nad zlem. Obřad pasování na rytíře končí slovy:

„Ve jménu Božím, svatého Jiří a svatého archanděla Michaela pasuji tě na rytíře. Rytíři N., povstaň.“

První nicejský koncil – část 1.: Hereze do konce druhého století

AUTOR: LADISLAV KLÍMA

V květnu si připomeneme 1700 let od zahájení prvního nicejského koncilu. Tato událost je pro nás významná, neboť právě tehdy bylo oficiálně vyjádřeno, jaký je vnitrobožský vztah Syna k Otci. Ačkoliv se nebudeme pouštět do teologických hlubin, rozdělíme téma do několika dílů, abychom pochopili, že Arioova hereze se nezjevila zčistajasna uprostřed jinak dogmaticky ujasněné církve. Naopak, byla logickým vyústěním dlouhodobých sporů a napětí, které se v různých podobách objevovaly už dříve.

Co vlastně znamená „hereze“? Řecké slovo *hairesis* (αἵρεσις) označuje „školu, stranu, výběr, sektu“ a vyskytuje se už ve Skutcích apoštolů – například ve Sk 5,17, kde se hovoří o „straně saduceů“. Sami křesťané jsou židy tímto slovem označeni ve Sk 24,5. A ve 2 Petr 2,1 je výslovně užito ve smyslu varování před „zhoubnými naukami“. Hereze je tedy názor – mnohdy vycházející z pravdy víry – který je však vytržen z kontextu celku a doveden do krajnosti.

Musíme si především uvědomit, že Písmo svaté ponechalo nauku o Trojici spíše v náznacích. Autoři Nového zákona vycházejí z osobní zkušenosti s Bohem a jeho spásonosným působením. Řada pozdějších problémů vznikla právě z výroků, které byly vytrženy ze souvislostí a dohnány do extrémní podoby – a posloužily tak jako východisko heretikům. Navíc je třeba připomenout, že kánon Nového zákona se ustálil až ve 4. století. Existovaly různé varianty jednotlivých evangelií, a tak by bylo zavádějící snažit se striktně odsuzovat hereze pouze odkazem na Písmo – tím spíš, že náš pohled je už utvářen výsledky koncilních jednání a věroučných definic. Přesto existují místa v evangeliích, která jasně svědčí o trojičním pohledu – například křestní formule v Mt 28,19:

„Jděte ke všem národům a získávejte mi učedníky, křtěte je ve jméno Otce i Syna i Ducha svatého.“

Dokonce se nebojím říct, že některé heretické nauky zní logicky – a pokud by v církvi nepůsobil Duch svatý, mohly by se snadno prosadit. Jak skloubit výpověď o jediném Bohu s tajemstvím Boží Trojice? Právě na této otázce se odehrával zásadní zápas prvních staletí církve.

Na jedné straně tu byl proud, který kladl takový důraz na Boží jedinnost, že zcela popíral osobní odlišnost Syna a Ducha svatého – tvrdil, že jde jen o různé způsoby, jakými se Bůh (Otec) zjevuje ve světě (modalistický monarchianismus, také známý jako sabellianismus). Na druhé straně pak extrémní rozlišení osob, které by ve svém důsledku vedlo k triteismu, tedy víře ve tři samostatné bohy. Ani jedno z těchto pojetí není správné.

Když se křesťanství rozšířilo do Evropy, začalo se střetávat s řeckou filosofií.

Pochopení Krista výrazně ovlivnila zejména platonská a novoplatonská filosofie: z jednoho „Prvního“ vyvěrá samovolně druhá hypostaze (Nús, rozum) a z ní pak třetí – „duše“. Této komplikované otázce se budeme věnovat později.

Ve druhém století se objevily tři výrazné odchylky od křesťanské víry:

Ebionité – židokřesťané, kteří sice uznávali Ježíše jako Spasitele, ale jen v rovině Zákona. Chápali ho jako vyššího než lidé, ale stále nižšího než Bůh Otec.

Gnostici – snažili se pochopit vztah mezi viditelným a neviditelným světem, ale došli k závěru, že všechno stvořené je zlé, a tudíž není od Boha. Mnozí z nich tvrdili, že druhá božská osoba pouze zdánlivě přijala tělo.

Markion – syn biskupa, podle některých zpráv exkomunikovaný vlastním otcem. Tvrdil, že Bůh Starého zákona je zlý a v opozici k dobrému Bohu Nového zákona. Jeho důsledný dualismus vedl k prvnímu pokusu stanovit novozákonní kánon: z Písma odstranil vše židovské a ponechal jen část Lukášova evangelia a Pavlovy listy.

Na tento proud gnostického a dualistického myšlení reagovala opačná tendence – zdůraznění Boží jednoty a utrpení samotného Otce na kříži. Takzvaný patripassianismus (tj. „utrpení Otce“) se opíral o Jan 10,30: „Já a Otec jsme jedno.“ Řecký originál tu používá tvar *év* – neutrum v jednotném čísle, což znamená „jedno“, nikoliv „jedním“, jak bývá někdy mylně překládáno.

Tuto myšlenku hájil Noetos ze Smyrny kolem roku 180, když tvrdil, že Kristus je pouze podoba Otce, který se narodil, trpěl a zemřel. Proti němu vystoupil Hippolyt Římský. Správně totiž upozornil, že pojmy „Otec“ a „Syn“ jsou ze své podstaty vzájemně protikladné – a přesto v Trojici nerozdělují jednotu. Z logiky ale vyplývá, že Otec nemůže být zároveň Synem a naopak.

Na přelomu druhého a třetího století se stejnou myšlenkou vystoupil také Praxeas: tvrdil, že Otec sestoupil do Panny Marie, narodil se jako Ježíš Kristus, který následně trpěl a zemřel. Proti němu vystoupil Tertulián, který se výrazně podílel na formování latinské teologie Trojice.

Je možné, že i my dnes máme sklony k herezím – třeba tehdy, když si z učení církve vybíráme jen to, co nám vyhovuje, aniž bychom dbali na jeho vnitřní souvislosti. Křesťan má mít otevřené srdce i mysl pro působení Ducha svatého, aby se nenechal svést na vyhraněné nebo jednostranné cesty.

V příštím díle se podíváme na bludné nauky třetího století, které nás už více přiblíží k Ariovi a jeho heretickému uvažování.

PROMLUVA SV. JOSEMARÍA ESCRIVÁ ZE DNE 2. 3. 1952 – OBRÁCENÍ BOŽÍCH DĚTÍ

ČÁST: 2

USPOŘÁDAL P. VÍT UHER

Kdo chce jít za mnou, ať zapře sám sebe, den co den bere na sebe svůj kříž a následuje mě (Lk 9,23). Kristus nám to říká znovu, šeptá každému jakoby do ucha: den co den kříž. Nejen v době pronásledování, píše svatý Jeroným, nebo když se naskytne příležitost k mučednictví, ale v každé situaci, při každém díle, při každé myšlence a každém slově musíme zapřít to, co jsme byli, a vyznat to, co jsme teď – neboť jsme znovuzrozeni v Kristu.

Tyto myšlenky jsou v podstatě jen ozvěnou slov apoštola:
„Byli jste kdysi ovšem tmou, ale teď jste světlem v Pánu. Žijte jako děti světla. Ovoce toho světla totiž spočívá ve všestranné dobrotě, spravedlnosti a pravdě. Zkoumejte, co se líbí Pánu“ (Ef 5,8–10).

Obrácení je záležitostí jediného okamžiku, posvěcení však celého života. Božské semeno lásky, které do nás Pán vložil, chce růst, projevit se ve skutcích a přinášet plody, jež jsou Pánu milé. Musíme být připraveni znovu začít, a v každé nové situaci znovu najít světlo a sílu prvního obrácení. Pomůže nám důsledné zpytování svědomí a upřímná prosba, abychom lépe poznali Pána i sami sebe. Chceme-li se znovu obrátit, není jiné cesty.

Doba příhodná

Exhortamur ne in vacuum gratiam Dei recipiatis (2 Kor 6,1) – napomínáme vás, abyste nepřijali milost Boží nadarmo. Boží milost nás v této postní době naplní, pokud před ní neuzavřeme svá srdce. Musíme být schopni ji přijmout, ochotni se skutečně změnit – ne si s milostí jen pohrávat.

Nerad mluvím o strachu, neboť křesťana má motivovat Boží láska, která se nám zjevila v Kristu a učí nás milovat všechny lidi i celé stvoření. Ale o odpovědnosti a vážnosti mluvit musíme. *„Nemylte se, Bůh se nenechá posmívat“ (Gal 6,7),* varuje apoštol.

Musíme se rozhodnout. Nejde o to, aby v našem životě hořely dvě svíce, jak si to lidé často představují – jedna pro svatého Michaela a druhá pro ďábla. Tu druhou musíme uhasit. Celý svůj život máme zapálit jako oběť ve službě Pánu.

Budeme-li opravdu usilovat o svatost, a svěříme-li se Bohu, všechno dopadne dobře. On je vždy ochoten – a zvláště v této době – dát nám milost nového obrácení a polepšení křesťanského života. Postní doba není jen opakující se období liturgického roku. Je to neopakovatelný okamžik – nabídka Boží pomoci, kterou nesmíme propásnout.

Pán přichází a očekává od nás – *ted' a zde* – skutečnou změnu. „*Ecce nunc tempus acceptabile, ecce nunc dies salutis*“ (2 Kor 6,2) – *v době příhodné jsem tě vyslyšel, v den spásy jsem ti pomohl.*

Znovu slyšíme láskyplnou výzvu Dobrého pastýře: „*Ego vocavi te nomine tuo*“ (Iz 43,1) – *povolal jsem tě tvým jménem.* Každého z nás volá osobně, jako to dělají ti, kdo nás milují.

Vroucí Ježíšova láska k nám se nedá vyjádřit slovy.

Zamyslete se se mnou nad tímto divem Ježíšovy lásky. Pán se chce s námi setkat, čeká u cesty, aby ho naše srdce nepřehlédla. Každého z nás osobně volá a mluví s námi o našich záležitostech, které jsou i jeho záležitostmi. Probouzí v našem svědomí lítost a otevírá ho pro velkorysost. Vzbuzuje touhu být věrní a moci se nazývat jeho učedníky.

Toto vroucí volání zní jako láskyplná výčitka, která nám připomíná, že Pán na nás nezapomněl – ani tehdy, kdy jsme ho vlastní vinou ztratili z dohledu. Kristus nás miluje nesmírnou láskou, jaké je schopno jen božské Srdce.

Prodej velikonočních výrobků od žen z poledního ateliéru

Neděle 30. 3. po mši sv. u sv. Prokopa a u sv. Rocha

Neděle 6. 4. po mši sv. u sv. Anny

Výstav Nejsvětější Sv. Oltární

Čtvrtek 3. 4. po mši sv. do 20.00 – sv. Prokop

Sbírka na splátku farního úvěru

neděle 6. 4. (všechny kostely)

Setkávání katechumenů – nově pokřtěných – uvádění do mystagogie

Neděle 6., 13., a 27. 4. od 18.00 – farní centrum

Biblická hodina

Čtvrtek 10. 4. od 19.00 – farní centrum

Úklid kostelů

Pátek 11. 4. od 15.00 - sv. Roch

Sobota 12. 4. po mši sv. v 8.00 - sv. Prokop

Pobožnost Křížové cesty

Pátek 4. a 11. 4. vždy od 17.15

Kostel sv. Prokopa

Předvelikonoční možnost sv. smíření

Úterý 15. 4. v 17.00 mše sv. u sv. Prokopa a po ní příležitost ke sv. smíření

Pobožnost Křížové cesty

Velký pátek 18. 4. v 15.00 !!! - kostel sv. Prokopa a v **16.00** – kostel sv. Anny

Velkopáteční sbírka na Svatou zemi

Na Velký pátek 18. 4. se již tradičně bude konat sbírka na křesťany ve Svaté zemi

Rozpis adorací v Getsemanské zahradě a u Božího hrobu je na zadní lavici v kostele sv. Prokopa. Prosím o zapsání na jednotlivé časy.

Zelený čtvrtek – od 19.00 po mši sv. do 23.00

Velký pátek – od 12.00 do 23.00 vyjma Křížové cesty (15.00 – 16.00) a obřadů Velkého pátku 18.00 – 19.15

Bílá sobota – od 9.20 – 19.45

Žehnání pokrmů

Neděle – slavnost Zmrtvýchvstání Páně 20. 4. – po mši sv. – všechny kostely

MODLITBA

MODLITBA K PANNĚ MARIÍ

Když pozoruješ, jak tebou na životní cestě spíše zmítají vichřice a bouřky, než abys krácel po pevné zemi, měj pohled pevně upřený na tuto **zářivou Hvězdu**.

Když na tebe dorážejí vichry pokušení, když narážíš na skaliska útrap, pohlédni na Hvězdu, vzývej Marii! Když se zmítáš ve vlnách pýchy, ctižádosti, toneš ve vlnách nactiutrhání, žárlivosti, obrať se k té Hvězdě, **vzývej Marii!**

V nebezpečí, úzkostech, v pochybnostech myslí na Marii, **vzývej Marii!** Její jméno ať se neztratí z tvých rtů, ať nevymizí z tvého srdce. A abys získal podporu její přímlyvy, neodkláněj se od vzoru jejího života! Když jí následuješ, nezabloudíš. Vzývej ji, a nebudeš si zoufat. Na ni myslí, a nikdy se nezmylíš. Pokud tě Ona drží, nikdy nepadneš. Když tě Ona chrání, nepoznáš strach. Když tě Ona vede, neunavíš se. Když je ti milostivá, dosáhneš cíle.

(sv. Bernard z Clairvaux)

OTEVÍRÁME BREVIÁŘ LITURGIA HORARUM * DENNÍ MODLITBA CÍRKVE

13. DUBNA KVĚTNÁ NEDĚLE

HYMNUS EN ACETUM

Hle, žluč, ocet, sliny, trní.
Už proráží kopí hřeb
tělo, z něhož v okamžení
vylévá se s vodou krev.
Jaký proud omývá zemi,
moře, hvězdy, celý svět!

Věrný kříži, nenajde se
žádný strom tak vznešený
podobný ti v žádném lese
květy, plodem, zelení.
Blahý kmen plod sladký nese
blahým hřebem zraněný.

Velký strome, větve seхни
uvolni svou tuhou dřev,
vrozenou ti tvrdost zjemni,
kterou jsi vždy napřímen,
údy Krále nebes vezmi
jemně na svůj hladký kmen.

Ty jen jsi směl v náruč svoji
Obět' lidstva pozdvihnout
a světu, jenž v troskách stojí,
archu spásy nabídnout;
z Beránkova boku dvojí
vytmelil ji trysklý proud.

Otcí, Synu buď táž sláva,
táž Duchu, jenž těší nás,
ať se ti táž úcta vzdává,
Trojice, po všečen čas
vždyť tvá milost neustává
chránit nás, jež spasilas. Amen

20. DUBNA SLAVNOST ZMRTVÝCHVSTÁ- NÍ PÁNĚ

HYMNUS AURORA LUCIS RUTILAT

Jitřenka rdí se růžemi,
nebesa zvučí písněmi,
zní světem jásot vítězný,
úpí jen žalář pekelný.

Vždyť statečný a mocný král,
jenž síly smrti zpřetrhal
a brány pekla vyvrátil
nám hříšným viny odpustil.

Ač zavalen byl balvanem
a silnou stráží obklopen
hle, Vítěz vyšlý ze hrobu
jde v triumfálním původu.

Je konec všemu úpění,
bezmocný nářek peklem zní:
Náš Pán- On z mrtvých slavně vstal,
jak zářný anděl zvěstoval.

Buď věčně, Kriste, věrným svým
plesáním velikonočním.
Nás, milostí tvou vzkříšené
vem k oslavě své vítězné.

Ježíši, každý tvor tě chval,
neboť jsi slavně z mrtvých vstal,
i Otce, Ducha milosti

Ať věčně všechno tvorstvo ctí. Amen.

Uspořádal: P. Antonín Ježek

EUCHARISTICKÁ ADORACE Každý první čtvrtek v měsíci po mši sv. od 18:00 u sv. Prokopa probíhá do 20:00 tichá adorace před vystavenou Nejsvětější svátostí.	MODLITBA RŮŽENCE Touto modlitbou oslovujeme Pannu Marii a rozjímáme o Ježíšově životě. Společně se modlíme každý den před mši sv. za ukončení války na Ukrajině.
KŘEST Křest dospělých: S knězem je nutné domluvit osobní setkání, po kterém následuje příprava ke křtu (katechumenát). Příprava začíná po Velikonicích, křest pak bude uskutečněn o Velikonicích příštích. Křest dětí do 6 let: Při osobním rozhovoru rodičů s knězem bude dohodnuta příprava na křest dítěte. Křest dětí 7-14 let: Při osobním rozhovoru s knězem bude dohodnuta příprava dítěte.	SVÁTOST SMÍŘENÍ Svátost smíření (sv. zpověď) lze přijmout: SV. PROKOP: po, st, čt, pá 17:25-17:50; so 7:30-7:55 SV. ROCH: ne 16:30-16:50, út 16:25-16:55, září-červen st od 6:30, SV. ANNA: ne 7:30-7:50 S knězem lze individuálně dojednat i jiný termín. <i>Dle církevního přikázání je nutné svátost smíření přijmout alespoň jednou do roka – v době velikonoční. Doporučuje se však častější přijímání této svátosti.</i>
CÍRKEVNÍ SŇATEK Nejde o pouhý právní akt, ale o svátost, ke které je nutná určitá doba přípravy. Počátkem je osobní setkání s knězem a domluva doby přípravy (cca 3 měsíce).	SVÁTOST BIŘMOVÁNÍ Tato svátost, ve které se přijímají dary Ducha sv., se v naší farnosti udílí zpravidla na podzim. Zájemci o přípravu se domluví na jejím průběhu s knězem. Příprava probíhá v neděli od 16:30 ve Farním centru.
SVÁTOST NEMOCNÝCH V případě potřeby lze požádat o její udělení kněze, v naléhavých případech kdykoli. Svátost se udílí buď doma u nemocného nebo v jiném místě (nemocnice, domov seniorů apod.).	CÍRKEVNÍ POHŘEB Ať už jde o pohřeb na hřbitově, rozloučení v obřadní síni nebo uložení urny do hrobu, je vždy nutné domluvit čas obřadu dříve s knězem než s pohřební službou. Účast kněze však není možná u tzv. „společného rozptýlu“.

VÝUKA NÁBOŽENSTVÍ DĚTÍ

Náboženství je důležitou součástí lidského formování dětí i mládeže
Ve školním roce 2024–2025 se vyučuje:

- předškoláci + 1. ročník ZŠ: út 15:45
2. ročník ZŠ: út 16:35
3. ročník ZŠ + příprava k 1. sv. přijímání: pá 14:00
4. – 8. ročník ZŠ: pá 15:00

**Bližší informace na webových stránkách farnosti.
nebo e-mailem:**

MiladaProvinska@seznam.cz, tel +420721128119

PRAVIDELNÉ AKTIVITY VE FARNOSTI

BIBLICKÁ HODINA Společné čtení a objasňování biblických textů dle předem stanoveného rozpisu. čt 19:00-20:30 (kromě 1. čt v měsíci)	HOVORY O VÍŘE Pro katechumeny a také pro všechny, kdo hledají smysl života z víry a chtějí se připravit na přijetí svátostí. neděle 18:00-19:00	POLEDNÍ ATELIÉR Setkání převážně žen ke zdobení svíček a výrobě drobných užitečných předmětů, háčkování, šití apod. pá 9:00-12:00 (říjen-květen)
NÁBOŽENSTVÍ PRO DOSPĚLÉ Čtvrtky 1x za 14 dní. Střídá se s biblickou hodinou.	ÚKLID KOSTELŮ Každou druhou sobotu v měsíci po mši sv. u sv. Prokopa v 8:00 se přítomní rozdělí do skupin a začne uklízet kostel farnosti. Rádi uvítáme každého, kdo bude chtít pomoci. I čistota a výzdoba Božího chrámu přispívá k celkovému duchovnímu stavu farnosti. Kdo může, měl by pomoci alespoň občas.	

Pokud není stanoveno jinak, konají se uvedené aktivity ve Farním centru – Čajkovského 36, Praha 3. Informace jsou včas zveřejněny na webových stránkách farnosti.

KOSTELY VE FARNOSTI PRAHA 3 - ŽIŽKOV

farní kostel sv. Prokopa
Praha 3, Sladkovského nám.

filiální kostel sv. Anny
Praha 3, ul. Tovačovského

filiální kostel sv. Rocha
Praha 3, Olšanské náměstí

Aktuální informace pro každý den jsou na webových stránkách farnosti – www.farnost-zizkov.cz

POŘAD BOHOSLUŽEB

den	kostel	čas	poznámka
NEDĚLE	sv. Anna sv. Prokop sv. Roch	8:00 9:30 11:00 17:00	
pondělí	sv. Prokop	18:00	v latinském jazyce 4x ročně v tridentském ritu u sv. Rocha
úterý	sv. Roch	17:00	
středa	sv. Roch sv. Prokop	6:00 18:00	mimo červenec a srpen; v adventě Roráty
čtvrtek	sv. Prokop	18:00	
pátek	sv. Prokop	18:00	každý první pátek v měsíci po mši sv. pobožnost k Nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu
sobota	sv. Prokop	8:00	každou druhou sobotu v měsíci úklid kostelů

PŘÍPADNÉ ZMĚNY JSOU VČAS OZNÁMENY

Výstav Nejsvětější svátosti:

sv. Prokop: první čtvrtek v měsíci po mši sv. – eucharistická adorace do 20:00

Úřední hodiny ve farní kanceláři:
Čajkovského 36/669, 130 00 Praha 3 - Žižkov

Kontakty:

středa: 8:30 – 11:30 farář P. Vít Uher
čtvrtek: 8:30 – 11:30 farář P. Vít Uher

farář P. ThLic. Vít Uher, Th.D.:
tel. 731625910 e-mail: zizkov@efara.cz
web: www.farnost-zizkov.cz

EKONOMICKÉ OKÉNKO

stav ke dni 31. 3. 2025

výše dluhu (úvěr): Kč 5.212.855,-
sbírka na splacení úvěru – 03/2025: Kč 19.800,-
č. účtu farnosti: 6146009339/0800
Česká spořitelna

povinná měsíční splátka: Kč 55.456,-

DĚKUJEME ZA VAŠE DARY – JEN DÍKY NIM MŮŽEME I MY DÁLE POMÁHAT.

PROKOPSKÉ LISTY

č. 381 – DUBEN 2025

Vydává Římskokatolická farnost u sv. Prokopa Praha 3 – Žižkov
farář: P. ThLic. Vít Uher, Th.D.

Příspěvky mohou být redakčně upravovány. Náklad 150 ks. Výrobní cena 18 Kč.
NEPRODEJNÉ.

PODPOŘIT FARNOST A JEJÍ POTŘEBY MŮŽETE PŘES QR PLATBU

QR Platba

Finančními prostředky pokrýváme například platby
za energie, nákupy liturgických potřeb a další
nezbytnosti, bez nichž by se farnost neobešla.

Za Vaše dary Vám děkujeme!